YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

22 päivänä helmikuuta 2001 *

Asiassa C-187/99,

jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Fazenda Pública

vastaan

Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L^da^,

Ministério Públicon osallistuessa asian käsittelyyn,

ennakkoratkaisun sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (EYVL L 188, s. 1) ja etenkin sen 11 artiklan tulkinnasta.

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L^{da}, edustajanaan asianajaja Á. Caneira,

— Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Fernandes ja Â. Seiça Neves sekä T. Missionário,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja C. Vasak,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään R. Tricot ja M. Afonso,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 12.12.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Supremo Tribunal Administrativo on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 28.4.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.5.1999, EY 234 artiklan nojalla neljä ennakkoratkaisukysymystä sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (EYVL L 188, s. 1) ja etenkin sen 11 artiklan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty oikeudenkäynnissä, jossa asianosaisina ovat juustoja valmistava yhtiö Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L[da] (jäljempänä Eru Portuguesa) ja Fazenda Pública (veroviranomainen) ja joka koskee sisäisen jalostusmenettelyn osalta vahvistettua tuottoastetta, jota sovelletaan jalostettaessa Eru Portuguesan maahantuomaa juustoa raasteeksi.

Asiaan sovellettava lainsäädäntö

3 Asetuksen N:o 1999/85 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"2. Sisäinen jalostusmenettely mahdollistaa tässä asetuksessa säädetyillä edellytyksillä, että seuraaville tavaroille voidaan yhteisön tullialueella tehdä jokin jalostustoimenpide tai useita jalostustoimenpiteitä, tämän kuitenkaan rajoittamatta 2 artiklan soveltamista:

a) muut kuin yhteisötavarat, jotka on tarkoitus jälleenviedä yhteisön tullialueen ulkopuolelle jalostettuina tuotteina ilman, että niistä peritään tuontimaksua;

b) tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen ja joiden tuontimaksut on palautettu tai peruutettu, jos tavarat on jälleenviety yhteisön tullialueen ulkopuolelle jalostettuina tuotteina.

3. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

— —

h) *jalostustoimenpiteillä:*

— tavaroiden työstämistä, mukaan lukien niiden asentaminen, kokoaminen ja sovittaminen muihin tavaroihin,

— tavaroiden muuntamista,

— tavaroiden kunnostamista, mukaan lukien niiden entisöinti,

— sellaisten 31 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetussa menettelyssä määriteltyjen tuotteiden käyttämistä, joita ei ole jalostetuissa tuotteissa mutta jotka mahdollistavat niiden valmistamisen tai helpottavat sitä, vaikka ne häviävät kokonaan tai osittain käytön yhteydessä;

i) *jalostetuilla tuotteilla:* kaikkia jalostustoimenpiteiden seurauksena saatavia tuotteita;

— —

p) *tuottoasteella:* tietystä maahantuotujen tavaroiden määrästä jalostamalla saatujen jalostettujen tuotteiden määrä tai prosenttiosuus."

4 Asetuksen N:o 1999/85 osastossa II, jonka otsikko on "Lupa-asiakirjojen myöntäminen", olevassa 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Sisäiseen jalostusmenettelyyn ryhtyminen edellyttää sen jäsenvaltion, jossa jalostustoimenpiteet tehdään, tulliviranomaisen myöntämää lupaa sisäiseen jalostusmenettelyyn; jäljempänä 'lupa'.

2. Lupa myönnetään jalostustoimenpiteet tekevän tai ne teettävän henkilön hakemuksesta.

Kyseisen henkilön on esitettävä hakemuksessaan luvan myöntämiseksi tarpeelliset tiedot.

3. Lupa voidaan tapauksesta riippuen myöntää yhtä tai useampaa jalostustoimenpidettä varten."

5 Asetuksen N:o 1999/85 osastossa II niin ikään olevassa 11 ja 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

"*11 artikla*

1. Luvassa määritellään menettelyn käyttöä koskevat ehdot.

2. Luvanhaltijan on ilmoitettava tulliviranomaiselle kaikki luvan myöntämisen jälkeen ilmenneet seikat, jotka saattavat vaikuttaa luvan voimassaoloon tai sisältöön.

3. Jos luvan myöntämisen perusteena olevat olosuhteet ovat muuttuneet, tulliviranomaisen on muutettava lupaa vastaavilta osin.

12 artikla

Tapaukset, joissa lupa peruutetaan tai lupa ja sitä johtuvat seuraukset todetaan mitättömiksi, määritellään 31 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti."

6 Asetuksen N:o 1999/85 osastossa III, jonka otsikko on "Menettelyn toiminta", olevassa 15 ja 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

"*15 artikla*

1. Tulliviranomainen vahvistaa toimenpiteen tuottoasteen tai tarvittaessa sen, miten tämä tuottoaste määritellään, tämän kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. Tuottoaste määritellään niiden tosiasiallisten olosuhteiden perusteella, joissa jalostustoimenpide tehdään tai on tarkoitus tehdä.

— —

17 artikla

Tulliviranomainen voi ryhtyä kaikkiin valvonta- ja tarkastustoimiin, jotka se katsoo tarpeellisiksi voidakseen varmistaa, että luvanhaltija ja toimija, milloin kyse on eri henkilöistä, soveltavat asetusta asianmukaisesti."

7 Tietyistä asetuksen N:o 1999/85 täytäntöönpanosäännöksistä 24 päivänä marraskuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3677/86 (EYVL L 351, s. 1) liite II sisältää mallin lupahakemuksesta sekä sisäistä jalostusmenettelyä varten myönnettävästä luvasta. Näissä malleissa oleva otsikko 6, jonka nimike on toisessa mallissa "Tuottoaste" ja toisessa mallissa "Tuottoaste tai sen määrittäminen", sisältää alaviitteen, jossa lupahakemusta koskevan mallin osalta pyy-

detään "merkitsemään odotettu tuottoaste tai tekemään ehdotus tuottoasteen vahvistamiseksi" ja lupaa koskevan mallin osalta pyydetään "merkitsemään tuottoaste tai se tapa, jolla jalostustoimenpiteiden säännönmukaisuuden valvontaan toimivaltaisten tulliviranomaisten on vahvistettava se. — — "

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

8 Ennakkoratkaisupyynnössä esitetyt, kansallisen tuomioistuimen mukaan toteen näytetyt pääasian tosiseikat ovat seuraavia.

9 Eru Portuguesa toi vuoden 1988 maalis- ja huhtikuussa maahan useita pakkauksia ja laatikoita jalostettaviksi tarkoitettuja juustoja. Maahantuonti tapahtui sisäisessä jalostusmenettelyssä, johon oli myönnetty Portugalin tulliviranomaisten lupa. Maahantuodun juuston jalostamista juustoraasteeksi koskevaksi tuottoasteeksi oli tässä luvassa vahvistettu Eru Portuguesan pyynnöstä 97 prosenttia.

10 Valtiovarainministeriön 31.8.1988 antaman määräyksen mukaisesti Eru Portuguesan toimitiloissa tehdyssä tarkastuksessa kävi ilmi, että tuon tyyppisen juuston hukkaosuus oli vain 1 prosentti, jolloin sen tuottoaste oli 99 prosenttia eikä 97 prosenttia, niin kuin luvassa todettiin. Tarkastus päättyi 12.6.1990.

11 Eru Portuguesa alensi 30.11.1988 lukien raastetun juuston hukkaosuuden 1 prosentiksi. Lisäksi se ilmoitti sisäistä jalostusmenettelyä koskevissa myöhemmissä lupahakemuksissaan raastetun juuston tuottoasteeksi 99 prosenttia ja hukkaosuudeksi 1 prosentin.

12 Tarkastuksessa todetun perusteella tulliviranomainen laski tullit raaka-aineille ottaen huomioon 2 prosentin suuruisen liikaa ilmoitetun hukkaosuuden ja vaati Eru Portuguesaa maksamaan tullin tammikuussa 1992.

13 Eru Portuguesa valitti Delegaçao Aduaneira Jardim do Tabacon (toimivaltainen tullivirasto) päällikön antamasta maksumääräyksestä Tribunal Fiscal Aduaneiro de Lisboalle; valitus hylättiin perusteettomana, minkä jälkeen Eru Portuguesa haki asiaan muutosta Tribunal Tributário de Segunda Instâncialta.

14 Tämä tuomioistuin katsoi, että asetuksen N:o 1999/85 11 artiklassa säännellään ainoastaan luvan myöntämisedellytyksiä eikä jalostustoimenpiteen tuottoastetta, joka liittyy menettelyn toimintaan. Tuomioistuin päätteli tästä, ettei kyseinen säännös anna tulliviranomaiselle oikeutta muuttaa vahvistamaansa tuottoastetta yksipuolisesti ja että tuottoasteen osoittautuessa alun perin odotettua korkeammaksi sitä voidaan nostaa vain tulevia lupia myönnettäessä. Siten tuomioistuin hyväksyi muutoksenhaun ja kumosi valituksenalaisen tuomion sekä myös riidanalaisen maksumääräyksen.

15 Tribunal Tributário de Segunda Instâncian tuomiosta Supremo Tribunal Administrativossa nostamassaan kumoamiskanteessa Fazenda Pública on muun muassa riitauttanut sen tavan, jolla ensin mainittu tuomioistuin on tulkinnut asetuksen N:o 1999/85 11 artiklaa. Tältä osin se väittää, että kyseinen säännös oikeuttaa tulliviranomaisen muuttamaan tuottoastetta välittömästi kun luvan myöntämisen perusteena olevat olosuhteet ovat muuttuneet odottamatta tulevien lupien myöntämistä.

16 Näin ollen Supremo Tribunal Administrativo päätti lykätä ratkaisun antamista ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1. Koskeeko 16.7.1985 annetun neuvoston asetuksen N:o 1999/85 11 artikla lupa-asiakirjassa luvanhaltijalle asetettuja, sisäisen jalostusmenettelyn käyttöä (toimintaa) koskevia ehtoja (velvollisuuksia, sääntöjä)?

2. Vai koskeeko se sitä vastoin sisäistä jalostusmenettelyä koskevan luvan myöntämisellä olevia ehtoja tai edellytyksiä?

3. Voiko tulliviranomainen tuottoasteen vahvistettuaan muuttaa sitä yksipuolisesti sillä perusteella, että luvansaaja on saanut menettelyssä aikaan korkeamman tuottoasteen kuin alun perin oli odotettua ja hyväksyttyä?

4. Onko oikeusvarmuuden periaatteen ja sisäistä jalostusmenettelyä koskevien sääntöjen mukaista, että toimivaltainen tulliviranomainen muuttaa yksipuolisesti jalostusta varten myönnetyssä luvassa vahvistettua tuottoastetta, jos on näytetty, että tämä tulliviranomainen on valvonut ja tarkastanut kyseisen yrityksen toimintaa siitä lähtien kun menettely saatettiin voimaan Portugalissa (vuonna 1986)?"

Ensimmäinen, toinen ja kolmas ennakkoratkaisukysymys

17 Kolmella ensimmäisellä kysymyksellään, joita on tutkittava yhdessä, kansallinen tuomioistuin kysyy lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 1999/85 11 artiklaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan paitsi sisäistä jalostusmenettelyä koskevan luvan myöntämisellä oleviin ehtoihin ja edellytyksiin myös luvassa luvanhaltijalle asetettuihin, sisäisen jalostusmenettelyn käyttöä ja toimintaa koskeviin ehtoihin, ja voiko tulliviranomainen näin ollen yksipuolisesti muuttaa lupaa myöntäessään vahvistamaansa tuottoastetta, jos havaitaan, että kyseisessä menettelyssä on saatu aikaan luvassa vahvistettua tuottoastetta korkeampi tuottoaste.

18 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 1999/85 11 artiklassa säädetään nimenomaisesti, että luvassa määritellään sisäisen jalostusmenettelyn käyttöä koskevat ehdot.

19 Kun asetuksen N:o 1999/85 11 artiklan 2 kohdassa lisäksi säädetään, että luvanhaltijan on ilmoitettava tulliviranomaiselle kaikki luvan myöntämisen jälkeen ilmenneet seikat, jotka saattavat vaikuttaa luvan voimassaoloon tai sisältöön, siinä velvoitetaan luvanhaltija ilmoittamaan tulliviranomaiselle paitsi kaikki niihin edellytyksiin liittyvät muutokset, joiden on täytyttävä luvan saa-

miseksi ja sen säilyttämiseksi, myös kaikki niihin luvassa asetettuihin ehtoihin liittyvät muutokset, joiden nojalla sisäinen jalostusmenettely on toteutettava.

20 Näiden viimeksimainittujen ehtojen joukossa on asetuksen N:o 1999/85 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteen tuottoaste.

21 Tämän säännöksen nojalla toimenpiteen tuottoaste määritellään niiden tosiasiallisten olosuhteiden perusteella, joissa jalostustoimenpide tehdään tai on tarkoitus tehdä.

22 Tästä seuraa, että kun asetuksen N:o 1999/85 11 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tulliviranomaisen on muutettava lupaa, jos luvan myöntämisen perusteena olevat olosuhteet ovat muuttuneet, siinä tarkoitetaan myös menettelyn käyttöä ja toimintaa koskevia ehtoja, mukaan lukien tuottoaste.

23 Kyseinen tulkintatapa on yhdenmukainen asetuksella N:o 1999/85 käyttöön otetun sisäisen jalostusmenettelyn tavoitteiden kanssa.

24 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, jalostusmenettely on perustettu sen varmistamiseksi, ettei yhteisön alueelle sijoittautuneita yrityksiä, jotka käyttävät kolmansista maista peräisin olevia tavaroita tuottaakseen maastavientiä varten tarkoitettuja tuotteita, asetettaisi huonompaan asemaan kansainvälisellä tasolla, ja siksi niille on annettu mahdollisuus hankkia nämä tavarat samoin

edellytyksin kuin yhteisön ulkopuoliset yritykset. Tässä menettelyssä sallitaan siis se, ettei kolmansista maista tuoduista tavaroista peritä tullimaksuja, jos niille tehdään yhteisön alueella tiettyjä käsittely- tai valmistustoimenpiteitä ja jos ne sen jälkeen jälleenviedään jalostettuina tuotteina yhteisön alueen ulkopuolelle (asia C-437/93, Temic Telefunken, tuomio 29.6.1995, Kok. 1995, s. I-1687, 18 ja 19 kohta).

25 Asetuksen N:o 1999/85 johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta ilmenee lisäksi, että sisäistä jalostusmenettelyä koskevat säännökset ovat tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja menettelyn väärinkäytön estämiseksi.

26 Kyseinen tavoite voidaan saavuttaa ainoastaan, jos sisäiseen jalostusmenettelyyn osallistuvat yhteisön yritykset toteuttavat suunnitellut maastaviennit menettelyä koskevien säännösten mukaisesti. Kuten Ranskan hallitus on kirjallisissa huomautuksissaan perustellusti korostanut, näin ei tapahdu, mikäli sisäisen jalostustoimenpiteen tuottoaste ei vastaa todellista tuottoastetta ja mikäli vahvistetun tuottoasteen ja todellisen tuottoasteen välistä erotusta vastaavaa osaa tuoduista tavaroista ei viedäkään maasta vaan se myydään yhteisön alueella ilman, että siitä olisi missään vaiheessa maksettu tuontimaksuja.

27 Edellä esitetyn perusteella kolmeen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1999/85 11 artiklaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta ainoastaan sisäistä jalostusmenettelyä koskevan luvan myöntämisellä oleviin ehtoihin ja edellytyksiin vaan myös lupa-asiakirjassa luvanhaltijalle asetettuihin, kyseisen menettelyn käyttöä tai toimintaa koskeviin ehtoihin ja että tulliviranomainen voi näin ollen muuttaa lupaa myöntäessään vahvistamaansa tuottoastetta yksipuolisesti, jos havaitaan, että menettelyssä on saatu aikaan luvassa vahvistettua tuottoastetta korkeampi tuottoaste.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

28 Neljännellä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin kysyy lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 1999/85 tai oikeusvarmuuden periaatteen vastaista, että tulliviranomainen muuttaa yksipuolisesti luvassa vahvistamaansa tuottoastetta, jos on näytetty, että tulliviranomainen on valvonut ja tarkastanut luvanhaltijan toimintaa ennen luvan myöntämistä.

29 Tältä osin on ensinnäkin huomattava, että lupa myönnetään jalostustoimenpiteet tekevän tai ne teettävän henkilön hakemuksesta ja että kyseisen henkilön on asetuksen N:o 1999/85 3 artiklan 2 kohdan nojalla esitettävä hakemuksessaan kaikki luvan myöntämiseksi tarpeelliset tiedot, mukaan lukien tuottoaste; lisäksi luvanhaltijan on kyseisen asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaan ilmoitettava tulliviranomaiselle kaikki luvan myöntämisen jälkeen ilmenneet seikat, jotka saattavat vaikuttaa luvan voimassaoloon tai sisältöön.

30 Tulliviranomainen voi asetuksen N:o 1999/85 17 artiklan nojalla ryhtyä kaikkiin valvonta- ja tarkastustoimiin, jotka se katsoo tarpeellisiksi voidakseen varmistaa, että luvanhaltija soveltaa asetusta asianmukaisesti. Kuten kolmeen ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annetusta vastauksesta ilmenee, tulliviranomainen voi lisäksi muuttaa lupaa myöntäessään vahvistamaansa tuottoastetta yksipuolisesti, jos havaitaan, että sisäisessä jalostusmenettelyssä on saatu aikaan luvassa vahvistettua tuottoastetta korkeampi tuottoaste.

31 Asetuksen N:o 1999/85 12 artikla koskee nimenomaisesti tapauksia, joissa lupa peruutetaan tai se todetaan mitättömäksi.

32 Edellä esitetyn perusteella lupa myönnetään vain sillä ehdolla, että luvanhaltija noudattaa tekemiensä toimenpiteiden aikana niitä ehtoja, joilla lupa on myönnetty, ja että tulliviranomainen, jolla on tältä osin oikeus ryhtyä kaikkiin tarpeellisiksi katsomikseen valvonta- ja tarkastustoimiin, voi havaita sen.

33 Näin ollen luvan myöntäminen ei voi aiheuttaa luvanhaltijalle perusteltua luottamusta siihen, että luvassa vahvistetut ehdot pidetään voimassa, jos menettelyn aikana osoittautuu, että kyseiset ehdot ovat muuttuneet.

34 Näin on myös siinä tapauksessa, että on näytetty, että tulliviranomainen oli ennen uuden luvan myöntämistä ryhtynyt asetuksen N:o 1999/85 17 artiklan mukaisesti hakijaa koskeviin valvonta- ja tarkastustoimiin sen varmistamiseksi, että sisäistä jalostusmenettelyä on käytetty aikaisempien lupien osalta asianmukaisesti.

35 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, ettei taloudellinen toimija voi perustellusti odottaa, kun kansallinen viranomainen on tehnyt sen hyväksi selkeän ja yksiselitteisen yhteisön oikeussäännön vastaisia päätöksiä, että sama viranomainen tekee toistamiseen yhteisön oikeuden vastaisen päätöksen tai pitää aikaisemman päätöksen voimassa muuttumattomana (ks. vastaavasti asia C-325/96, Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, tuomio 16.12.1997, Kok. 1997, s. I-7249, 22 kohta).

36 Neljänteen kysymykseen on siis vastattava, että se, että tulliviranomainen muuttaa luvassa vahvistamaansa tuottoastetta yksipuolisesti, vaikka on näytetty, että tulliviranomainen on valvonut ja tarkastanut luvanhaltijan toimintaa ennen luvan myöntämistä, ei ole asetuksen N:o 1999/85 tai oikeusvarmuuden periaatteen vastaista.

Oikeudenkäyntikulut

37 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Portugalin ja Ranskan hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut Supremo Tribunal Administrativon 28.4.1999 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) Sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 11 artiklaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta ainoastaan sisäistä jalostusmenettelyä koskevan luvan myöntämisellä oleviin ehtoihin ja edellytyksiin vaan myös lupa-asiakirjassa luvanhaltijalle asetettuihin, kyseisen menettelyn käyttöä tai toimintaa koskeviin ehtoihin ja että tulliviranomainen voi näin ollen muuttaa lupaa myöntäessään vahvistamaansa tuottoastetta yksipuolisesti, jos havaitaan, että menettelyssä on saatu aikaan luvassa vahvistettua tuottoastetta korkeampi tuottoaste.

2) **Se, että tulliviranomainen muuttaa luvassa vahvistamaansa tuottoastetta yksipuolisesti, vaikka on näytetty, että tulliviranomainen on valvonut ja tarkastanut luvanhaltijan toimintaa ennen luvan myöntämistä, ei ole asetuksen N:o 1999/85 tai oikeusvarmuuden periaatteen vastaista.**

Skouris Schintgen Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä helmikuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

V. Skouris

toisen jaoston puheenjohtaja